

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 11 września 2025 r.  
w sprawie K. K. skazanego z art. 148 § 4 k.k.

kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela  
posiłkowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie  
z 4 czerwca 2024 r., sygn. II AKa 23/24

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Kielcach  
z 4 października 2023 r., sygn. akt III K 94/22

na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 531 § 1 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

1. pozostawić bez rozpoznania kasację pełnomocnika oskarżyciela  
posiłkowego;

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. O. -  
Kancelaria Adwokacka w K. - kwotę 1476 zł (tysiąc czterysta  
siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23 % podatku VAT, za  
sporządzenie i wniesienie kasacji w charakterze pełnomocnika  
oskarżyciela posiłkowego;

3. zwolnić oskarżyciela posiłkowego od kosztów sądowych  
postępowania kasacyjnego obciążając nimi Skarb Państwa.

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z 4 października 2023 r., sygn. akt III K 94/22, uznał K. K. winnym czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, uznając, iż działał on pod wpływem silnego wzburzenia usprawiedliwionego okolicznościami i zakwalifikował ten czyn jako przestępstwo z art. 148 § 4 k.k. i wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł od K. K. na rzecz A. i D. małżonków P. po 50 000 zł zaś na rzecz M. P. kwotę 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Apelacje od wyroku złożyli prokurator, obrońca oskarżonego i pełnomocnik oskarżyciela. Wyrokiem z 4 czerwca 2024 r., sygn. II AKa 23/24, Sąd Apelacyjny w Krakowie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od ww. wyroku wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego i zarzucił rozstrzygnięciu: naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść wyroku, to jest naruszenie przepisów: art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez powierzchowną, niepełną i pomijającą argumentację apelacyjną kontrolę odwoławczą dotyczącą zarzutu nieprawidłowej oceny dowodów oraz. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez powierzchowną, niepełną i pomijającą argumentację apelacyjną kontrolę odwoławczą dotyczącą zarzutu rażącej niewspółmierności kary. Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Kasacja okazała się niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Wyjątek od tej zasady statuowany jest w art. 523 § 4 k.p.k., który wskazuje, że ww. ograniczenie nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (bezwzględnych przyczyn odwoławczych) oraz w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (gdy kasację wnoszą podmioty tam wymienione: Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka). Nie ulega również wątpliwości, że gwarancyjny zapis art. 523 § 3 k.p.k., że "kasację na niekorzyść

można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania", nie może być interpretowany w sposób rozszerzający (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2011 r., sygn. akt IV KK 407/10). Gwarancja ta ulega więc przełamaniu jedynie w razie powołania się na bezwzględną podstawę odwoławczą bądź sporządzenia kasacji przez podmiot kwalifikowany. Stronie przysługuje w takim wypadku jedynie prawo złożenia wniosku do podmiotu specjalnego w celu zainicjowania wniesienia przez ten podmiot kasacji.

Powyższe wskazuje zatem jednoznacznie, że kasacja wniesiona na niekorzyść skazanego od wyroku skazującego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, w której podniesiono jedynie zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego – jak w przedmiotowej sprawie – jest niedopuszczalna.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. postanowiono zwolnić oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Rozstrzygnięcie o należnościach pełnomocnika z urzędu oskarżyciela posiłkowego ustalono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 763 z późn. zm.).

[J.J.]

[a.ł.]